

Arrest

nr. 299 079 van 20 december 2023
in de zaak RvV X / IX

In zake: X

**Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat A. MANZANZA
de Selliers de Moranvilleaan 84
1082 BRUSSEL**

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie.

DE VOORZITTER VAN DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Congolese (D.R.C.) nationaliteit te zijn, op 19 december 2023 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging bij uiterst dringende noodzakelijkheid en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing tot teruggrijving van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie van 6 december 2023 (bijlage 11) en van diens beslissing van dezelfde datum tot intrekking van een visum.

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gelet op artikel 39/82 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gelet op titel II, hoofdstuk II van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 19 december 2023, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 20 december 2023, om 13.30 uur.

Gehoord het verslag van voorzitter G. DE BOECK.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. MANZANZA, die verschijnt voor de verzoekende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Betreffende de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid van de beslissing tot intrekking van een visum.

Er moet worden gesteld dat artikel 39/82, § 4, tweede lid, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) luidt als volgt:

“Indien de vreemdeling het voorwerp is van een verwijderings- of terugdrijvingsmaatregel waarvan de tenuitvoerlegging imminent is, in het bijzonder indien hij is vastgehouden in een welbepaalde plaats zoals bedoeld in de artikelen 74/8 en 74/9 of ter beschikking is gesteld van de regering, en hij nog geen gewone vordering tot schorsing heeft ingeleid tegen de bedoelde verwijderings- of terugdrijvingsmaatregel, kan hij binnen de in artikel 39/57, § 1, derde lid, bedoelde termijn de schorsing van de tenuitvoerlegging van deze maatregel vorderen bij uiterst dringende noodzakelijkheid.” (eigen onderlijning).

Uit deze bepaling kan niet worden afgeleid dat wanneer een vreemdeling de schorsing van de tenuitvoerlegging van de beslissing tot intrekking van een visum – een beslissing die niet als verwijderings- of terugdrijvingsmaatregel kan worden beschouwd – wenst te verkrijgen, hij de procedure bij uiterst dringende noodzakelijkheid kan aanwenden.

De Raad kan bijgevolg slechts besluiten dat de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid niet kan worden aangewend ten aanzien van een beslissing tot intrekking van een visum en dat de vordering in de mate dat ze betrekking heeft op deze beslissing dient te worden verworpen.

2. Inzake de draagwijdte van een schorsingsverzoek.

De Raad dient er tevens op te wijzen dat de procedure tot schorsing, zoals voorzien in artikel 39/82, § 2 van de Vreemdelingenwet, niet kan worden aangewend om te vorderen dat een beslissing, waarvan de schorsing wordt nagestreefd, zou worden vervangen door een andere beslissing. Zelfs indien een beslissing wordt geschorst, dan nog dient verweerder de mogelijkheid te hebben om dienstig verweer te voeren tijdens de behandeling van het verzoek tot nietigverklaring met betrekking tot deze beslissing, hetgeen niet mogelijk is indien hij verplicht werd deze beslissing te vervangen door een andere. Op de vraag van verzoekster om verweerder te verplichten om nieuwe beslissingen inzake haar terugkeer en de intrekking van haar visum te nemen, kan bijgevolg niet worden ingegaan.

3. Over de tijdigheid van het beroep gericht tegen de beslissing tot terugdrijving.

De Raad wijst erop dat artikel 39/57, § 1, derde lid van de Vreemdelingenwet het volgende bepaalt:

“De in artikel 39/82, § 4, tweede lid, bedoelde vordering wordt ingediend bij verzoekschrift binnen tien dagen na de kennisgeving van de beslissing waartegen ze gericht is. Vanaf een tweede verwijderings- of terugdrijvingsmaatregel wordt de termijn teruggebracht tot vijf dagen.”

In casu betreft de bestreden beslissing tot terugdrijving een eerste terugdrijvingsmaatregel en geldt dus een beroepstermijn van tien dagen.

Uit de aan de Raad voorgelegde stukken blijkt dat de bestreden beslissing tot terugdrijving verzoekster op 6 december 2023 ter kennis werd gebracht. De beroepstermijn, die begon te lopen op 7 december 2023, eindigde derhalve op maandag 18 december 2023. Het beroep werd evenwel pas op 19 december 2023 en dus buiten de wettelijke beroepstermijn ingediend. Er blijkt in deze ook geen sprake te zijn van enige vorm van overmacht. Verzoeksters uiteenzetting ter terechtzitting omtrent nieuwe beslissingen inzake de vasthouding in een welbepaalde aan de grens gelegen plaats die werden genomen, doet aan het voorgaande geen afbreuk.

Derhalve kan slechts worden besloten dat het beroep onontvankelijk is *ratione temporis*.

3. Kosten

Met toepassing van artikel 39/68-1, § 5, derde en vierde lid van de Vreemdelingenwet zal de beslissing over het rolrecht of over de vrijstelling ervan, in een mogelijke verdere fase van het geding worden getroffen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twintig december tweeduizend drieëntwintig door:

dhr. G. DE BOECK,

voorzitter

mevr. S. HERBOTS,

toegevoegd griffier

De griffier,

De voorzitter,

S. HERBOTS

G. DE BOECK